

UUT'T OLDE VODDEN

As de òavenden langer wod'n
Wier der hier wat an edoan:
Dr was wat te doon in Vodden
Woor de luù hèn konnen goan.
Soms was ter wat in "Irene"
En dan weer us int "Nut",
Jongeluu woln mekare zeene
Das gewoon 'nkwestie van fut!
Wàt of toor dan goande was
Dát waarn biejkomst'ge dingen,
'tVenaamste kwam ant ende pas
As ze weer op huus an gingen!
Jonges probeern dan oft wol luk'n
Noa huus te brengen een deerne,
Dee had tuutluk wel us nukken
Moor meestied zei ze: "Geerne!"

As 'npaartjen gingen ze dan
Noa de woonstèe van de meid,
Dus wod'n zee zo mooi as kan
Deur een jonge "begeleid".
Ze leepen eers wel wat
ongewend,
Zoln ok um wat woorde hengelen,
Moor al gaw kreeg 'n arm de vent
Of zging'n mekaar umstregelen!
Zó deur thalf-duuster te lopen
Met 'npartner deej moor half kent
Zo iets koj in gin winkel kopen,
Das toch 'thoogste genot umtrent!

Toch, en dat mot ok ezeg,
En das tan vól minder hóge,
Dat scharrelen zo langs de weg
Was enklen een doorn int oge!
Somge jonges al had'n ze wel fut,
Nee, das neet speciaal "boers",
Umdat ze noe ston'n veur schut
Waarn dan soms slim jaloers!
Zee hadden ummers ok geerne
Dèn oavend door us an-epapt!

Woln ook graag met dee deerne
Moor'n ander had ut um elapt!
Zukke vente von'n feitluk wel
Dat tr wat an mos wodn edoan,
Ze wol'n tleefste 'nsoort rel,
Zol'n 'tpaar af-luustren goan!

Zó kuiërden toè us een keer
Gèt en Miena volges eur plan
Met rustug mooi helder weer
Op ut huus van Miena an.
nPaar venten kon tneet bekoorne
Och 'twaarn blagen eigluk nog,
Nauwluks dreuge achter d'oorne
Moor met rebèlsheid al bezoch!
Noa kot beroad hebt dee op slag
Eur fietsen toè enommen
Bunt noa Miena's huus ejach,
Dus door toè teerste an ekom'n.

Ieder wet, door koj't op hol'n,
Dat de twee nog "noaprotèn"
woln,
De jonges zag'n 'n schure stoan
Wissen: door zoln ze vas ingoan!
Ze hebt zich in de schure toè
Op esteld en zich vestopt,
Jò, effen later begon 'tgedoè
tGing zo as ze hadden ehopt!

Door ston 'nsoort dogkarre dan,
Veuran lós mos wieter dich
nWat grote bak met alles ter an
Moor toch wel lekker lich.
Miena had ut gaw bekekken,
Nee, zee hièld neet van fitten
Lei in de kar 'npeerde-dekken,
En toè ging'n ze door op zit'n.

De andre jonges kon'n neet zeen
Wat dee twee door precies deen,

Moor ze hadden wel deur asdat
Hee an eur te frunneken zat!
Ze zatten gespannen te luustren
En heurn Miena ok fluustren:
"Nièt doon, nee dat mag neet",
Want zo ast toè, en ok noe geet
As 'n deerne "joa" bedoelen zal
Dan zeg zee "nee" meestal!

Toè dat effen zo nog duurn
Kreeg één van de jonges kuurn,
Is noa ut inspan eslipt
En hef de karre op ewipt!!
Gèt en Miena spattelden
Toè dièpe onder in de karre,
Hebt zich druut motten mattenen
Ut was ech méer as barre!!
De jonges waarn um al esmeerd!
Ons paar kon't moor neet volgen
HOE ze noa ondren waarn
efleerd,
Wod'n op mekaar vebolgen!
Gafven ok mekare de schuld:
Hjc Tjd ej mfyj ye ti Ij fhdff
Zei Gèt, "zatn òver de as veduld
Dóórdeur buw tuurluk op-ewipt".
Zo bunt ze ant ruuzieën egoan!
De vriejerieje had af edoan!

Ut karre-wippen zo gezeg
Wod hier ok anders uut eleg.
Kot eleen, zei dr mien hier één:
"Vrouw Smit dee was zondag
slech;
Zee was ruum vier moand op
weg,
tMooder wodn is eur ontglijt,
Zee hef de karre op ewipt!"
In 'nsoort beeld-spraak proaten
Dat kònt ze hier neet loaten!

OME JEHAN